ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Justice, le 2 décembre 1981, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant les articles 6, 29, 66, 119 et 126 du règlement général sur les frais de justice en matière répressive, établi par l'arrêté royal du 28 décembre 1950", a donné le 25 janvier 1982 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 2e december 1981 door de Minister van Justitie verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van de artikelen 6, 29, 66, 119 en 126 van het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 december 1950", heeft de 25 januari 1982 het volgend advies gegeven :

INTITULE.

Comme dans l'avis L. 12.487/2 du 18 février 1976, le texte suivant est proposé :

"Arrêté royal modifiant le règlement général sur les frais de justice en matière répressive, établi par l'arrêté royal du 28 décembre 1950".

PREAMBULE.

L'alinéa 4 doit être rédigé comme suit :

"Vu le règlement général sur les frais de justice en matière répressive, établi par l'arrêté royal du 28 décembre 1950, notamment l'article 6, modifié par l'arrêté royal du 12 mai 1952, et les articles 29, 66, 119 et 126;".

L'accord du Ministre du Budget devrait être mentionné avec sa date. La mention de cet accord rend superflu le contreseing du même Ministre.

A l'alinéa 6, c'est l'avis et non l'accord du Conseil d'Etat qui doit être visé, sans indication de date.

DISPOSITIF.

La phrase liminaire de l'article 1er devrait être rédigée comme suit :

.../...

"Dans l'article 6 du règlement général sur les frais de justice en matière répressive, établi par l'arrêté royal du 28 décembre 1950, modifié par l'arrêté royal du 12 mai 1952, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 4 et 5 :".

Suivant l'alinéa en projet,

"Les mêmes indemnités, réduites d'un quart, sont allouées à l'interprète qui a été mis à la disposition de la justice à la requête de celle-ci, et qui, indépendamment de sa volonté, n'a pu procéder à son devoir, sauf aux personnes énumérées à l'article 31 du présent règlement".

L'expression "Les mêmes indemnités" est équivoque. Elle ne s'applique certainement pas aux indemnités prévues à l'alinéa 1er de l'article 6, puisque les bénéficiaires de ces indemnités, qui sont les personnes visées à l'article 31, sont expressément exclus du bénéfice de la disposition nouvelle par le membre de phrase final de celle-ci.

Il ressort, par ailleurs, des explications fournies au Conseil d'Etat que l'intention du Gouvernement est bien que la disposition en projet s'applique aux indemnités visées aux alinéas 2, 3 et 4 de l'article 6.

Il y aurait donc lieu d'écrire :

"Les indemnités prévues aux alinéas 2, 3 et 4, réduites d'un quart, sont allouées à l'interprète qui a été mis à la disposition de la justice à la requête de celle-ci, et qui, indépendamment de sa volonté, n'a pu remplir sa mission".

Article 3.

Suivant l'alinéa en projet,

"Dans les limites établies par le Ministre de la Justice, le procureur général près la Cour d'appel et l'auditeur général peuvent déléguer l'approbation de telles dépenses à l'autorité requérante".

Cette disposition tend, en termes indirects, à permettre aux procureurs généraux et à l'auditeur général de dispenser l'autorité requérante de l'autorisation pour des dépenses qui n'excèdent pas un montant fixé par le Ministre de la Justice.

Il ne semble pas que la formule choisie exclue l'application de l'alinéa 2 de l'article 66 dans les cas qu'elle prévoit.

Si cette application était exclue, il suffirait de rédiger l'alinéa en projet comme suit :

"Dans les limites établies par le Ministre de la Justice, les procureurs généraux et l'auditeur général peuvent dispenser l'autorité requérante de l'autorisation prévue à l'alinéa 1er".

Dans l'hypothèse inverse, le texte devrait prévoir la manière dont le Ministre de la Justice serait informé des dépenses effectuées sous le couvert des dispenses d'autorisation.

Article 4.

L'article serait mieux rédigé comme suit :

"Article 4.-

L'article 119 du même règlement est remplacé par la disposition suivante :

"Un secrétaire ou son suppléant assiste la Commission. Ils sont nommés par le Ministre de la Justice".

Article 6.

Il ne semble pas y avoir de justification à la dérogation à la règle ordinaire de l'entrée en vigueur des arrêtés royaux.

OBSERVATION FINALE.

La formule exécutoire fait défaut. Le texte suivant est proposé :

"Article ... .

Notre Ministre de la Justice est chargé de l'exécution du présent arrêté".

OPSCHRIFT.

Zoals in advies L. 12.487/2 van 18 februari 1976, wordt de volgende tekst voorgesteld :

"Koninklijk besluit tot wijziging van het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij het koninklijk besluit van 28 december 1950".

AANHEF.

Het vierde lid moet als volgt worden geredigeerd :

"Gelet op het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij het koninklijk besluit van 28 december 1950, inzonderheid op artikel 6, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 12 mei 1952, en op de artikelen 29, 66, 119 en 126;".

Het akkoord van de Minister van Begroting zou, met zijn datum, moeten worden vermeld. Door de vermelding van dat akkoord wordt de medeondertekening door dezelfde Minister overbodig.

In het zesde lid moet naar het advies, niet naar het akkoord, van de Raad van State worden verwezen, zonder vermelding van datum.

BEPALEND GEDEELTE.

De inleidende volzin van artikel 1 zou als volgt moeten worden geredigeerd :

.../...

"In artikel 6 van het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij het koninklijk besluit van 28 december 1950, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 12 mei 1952, wordt tussen het vierde en het vijfde lid het volgende lid ingevoegd :".

Het ontworpen lid luidt :

> "Dezelfde vergoedingen verminderd met één vierde, worden toegekend aan de tolk die zich ter beschikking van het gerecht heeft gehouden, maar die, door een omstandigheid onafhankelijk van zijn wil zijn taak niet kon vervullen, behoudens aan de personen opgesomd onder artikel 31 van onderhavig reglement".

De woorden "Dezelfde vergoedingen" zijn dubbelzinnig. Zij slaan zeker niet op de vergoedingen bedoeld in het eerste lid van artikel 6 aangezien zij die deze vergoedingen ontvangen - dat zijn de personen bedoeld in artikel 31 - uitdrukkelijk van het voordeel van de nieuwe bepaling worden uitgesloten door het laatste zinsdeel van die bepaling.

Naar aan de Raad van State is verklaard, ligt het wel degelijk in de bedoeling van de Regering de ontworpen bepaling te doen gelden voor de vergoedingen bedoeld in het tweede, het derde en het vierde lid van artikel 6.

Derhalve zou moeten worden gelezen :

"De vergoedingen bedoeld in het tweede, het derde en het vierde lid, verminderd met één vierde, worden toegekend aan de tolk die zich, daartoe opgevorderd, ter beschik-

king van het gerecht heeft gehouden maar, door omstandigheden onafhankelijk van zijn wil, zijn taak niet heeft kunnen vervullen".

Artikel 3.

Het ontworpen lid bepaalt :

"Binnen de perken vastgesteld door de Minister van Justitie, kunnen de procureur-generaal bij het Hof van beroep en de auditeur-generaal hun bevoegdheid tot goedkeuring van dergelijke uitgaven delegeren aan de vorderende overheid".

Met deze bepaling wordt aan de procureurs-generaal en aan de auditeur-generaal, zijdelings, de gelegenheid gegeven om de vorderende overheid van machtiging vrij te stellen voor uitgaven die een door de Minister van Justitie bepaald bedrag niet overschrijden.

De gekozen formule lijkt de toepassing van het tweede lid van artikel 66 niet uit te sluiten voor de gevallen waarin zij voorziet.

Wordt bedoeld die toepassing toch uit te sluiten, dan zou het voldoende zijn het ontworpen lid als volgt te redigeren :

"Binnen de grenzen vastgesteld door de Minister van Justitie, kunnen de procureurs-generaal en de auditeur-generaal de vorderende overheid vrijstellen van de machtiging bedoeld in het eerste lid".

.../...

In de omgekeerde veronderstelling zou de tekst moeten bepalen op welke wijze de Minister van Justitie zal worden ingelicht omtrent de uitgaven die zijn gedaan met vrijstelling van machtiging.

Artikel 4.

Dit artikel zou beter als volgt worden gerediGeerd :

"Artikel 4.-

Artikel 119 van hetzelfde reglement wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Een secretaris of zijn plaatsvervanger staat de Commissie bij. Zij worden door de Minister van Justitie benoemd".

Artikel 6.

Er blijkt geen reden te zijn om af te wijken van de gewone regel inzake inwerkingtreding van de koninklijke besluiten.

SLOTOPMERKING.

Het uitvoeringsformulier ontbreekt. De volgende tekst wordt voorgesteld :

.../...

"Artikel ...-

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit".

La chambre était composée de

Messieurs : P. TAPIE, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

H. ROUSSEAU, conseillers d'Etat,
Ch. HUBERLANT, staatsraden,

P. DE VISSCHER, assesseurs de la section de législation,

L. MATRAY, assessoren van de afdeling wetgeving,

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier assumé,
Mevrouw : toegevoegd griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par M. E. FALMAGNE, auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

M. VAN GERREWEY. P. TAPIE.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. FALMAGNE, auditeur.